

ščitke dječji? D moji lubi,
starschi nadzija so lochyp shubi.

W o s a d a.

5. Lube dječjo, my cje lu-
bowachmy, twojho žiwjenja so
wešelachmy. Duž jakož ma-
my, splanjom cje krowu
pschewodjamy.

C h o r.

6. Lubi starschi, što se
wurudženi? Boh a jandželjo
su swešeleni. We Božim ra-
ju, dnž šwojet placje, sbožni
radosz maju.

W o s a d a.

7. Lube dječjo, tebi dže so
renje! Ale my šmy njett kaž
wopuschčeni, hač pschindu
čjašy, džež cje horkach wo-
labamy sašy.

C h o r.

8. Lubi starschi, haj ton džen
bdže šwitacž, džež was sašo
wešekych zu witacž; se scjer-
pliwoszu stejče tu sa šwjatej
pobožnoszu.

W o s a d a.

9. Jesu, daš, so tež, dnž
šrudnosz mamy, twoju wolu
radži dokonjamy; so moli do-
stacž nebjo tam, daš pschi tebi
nam wostacž.

R — n.

810.

W o s a d a: Njett wotpocjuje hola ic.

Šchtuž je so šwjatej minyl,
a jako kwjetka shinyl, ton ni-
cjo neshubi. So cžjeto dže do
rowa, tu duschu Boh knes křo-
wa, kaž Jesus nam to polubi.

2. Šwojet ma tu horde šmje-
chi, a cžjeri krobke rjechi, we
škosjach tepeny. D! temu šym
ja wojšchoł, šym psches šmercž
křohu dojšchoł, psches Křysta
šmercž mam žiwjenje.

3. Džež bludnosz na naš ka-
ka, a nusa na naš čjaka, tam
moje mjesto nej. Me nicžo ne-
wobščłodži, šmercž do nebja
me wodži; ja du njett wešlje
křesuseš.

4. D šwojecje, stebe stawam,
a dobru nož cži dawam, mam
Bože kralestwo. Jow zu ja
wjecjnje wostacž, džež budu
sbožnosz dostacž; ty paš dasch
lute hubenstwo.

5. So cžjeto porebacje, mu
wotpocjomacž dajče njett cži-
šje we rowi; schaf ze je Křy-
stus šbudžicž, dnž junu budže
šudžicž žiwych a mornych po
prawdži.

R — a.

Dnž so krowu lubeho
pscheczela dže.

811.

Wir gehn an's Grab und hoffen ic.
W o s a d a: So cžjeto zemny porebacž ic.

My křwojem rowu plakaso
njett džemy, lubny pscheczelo,
ta wjera paš naš troschtuje:
Šwoj duch pschi W o s a d a žiwny je.

2. Ša krotka šynšenosz saščla
je, šotrež so wšmercži bje-
džesche. Šwoj Boh scho derje
cžinik je; njett cžwila so cje
nedotkne.